

Za nejvyšší možnou částku vykoupíme autovrak

doklad o ekoliquidaci
odvoz ZDARMA
www.vyvrak.cz

Tel.: 731 04 04 05

Z tvorby našich čtenářů

Zrcadlo

Je zvláštní, že tohle se vždy děje jenom mně. Včerejší den byl velice podivný. Měla jsem pocit, že mě někdo nebo něco sleduje. Moje obavy se potvrdily dnešní ráno. Promluvil na mě zrcadlo. S údivem jsem do něj hleděla. Najednou promluvil znovu. Lekla jsem se a hlavou se mi prohnalo tolik myšlenek. Ta nejpřesvědčivější u mě rozhodla. Chtěla, abych zůstala a zjistila, co to je. Najednou znovu ten zvuk. Ještě několikrát se to opakovalo. Zanedlouho jsem byla schopná rozpoznat slova.

Zrcadlo mi sdělilo své tajemství, ale pod podmínkou, že ho nikomu nevyzradím. Skrývalo cosi tajemného. Kletbu. Kletbu, že bude vesnice zakleta do podoby zrcadla. Chtěla jsem vesnici pomoci. Ale jen co jsem se otočila, utrhlo se zrcadlo z hřebíku a roztříštilo se.

Od té doby si vyčítám každou chvíli svého života. Mohla jsem pomoci, ale nepomohla. Ale kdo ví, třeba osud vesnice není nadobro zpečetěn.

Marie Sedláčková,
ZŠ Seifertova Jihlava, 6.D

Miloš Vystrčil

Anglický filosof John Stuart Mill v roce 1869 ve své esejí „Poddanství žen“ napsal, že povznesení nebo ponížení žen je jeden z nejistějších důkazů a nejspřávnějších měřítek vzdělanosti a vyspělosti národa nebo příslušné doby.

V naší zemi se před 150 lety 5. února 1875 narodila žena, která pro povznesení žen, a tedy celé naší společnosti vykonala opravdu mnoho. Ta žena se jme-

Františka Plamínková

novala Františka Plamínková a byla nejmladší z dcer pražského obuvníka Františka Plamínka a jeho manželky Františky.

Právě život a zejména odkaz Františky Plamínkové jsme si připomínali v pondělí 3. února v Senátu na konferenci s názvem „Plamínková. A co dál?“

Popisovat život Františky Plamínkové by zabralo mnoho stran, dovolím si proto jenom napsat, že byla nesmírně vzdělanou a odvážnou ženou, bytostnou demokratkou, která se zásadně zasloužila o zrušení zákazu žen učitelek se vdávat (celibát pro ženy učitelky byl zrušen v roce 1918) a zavedení rovného volebního práva kromě mužů také pro ženy (všeobecné volební právo pro muže a ženy bylo zavedeno v roce 1919). Františka Plamínková se nebála ani Hitlera ani Heydricha a než by zradila své přesvědčení, raději obětovala svůj život. Nedlouho po atentátu na Heydricha byla gestapem zatčena a 30.6. 1942 popravena zastřelením.

Považuji za důležité se však ještě vrátit k jejímu odkazu předválečnému. Františka Plamínková vždy tvrdila, že společnost by měla ženám vytvářet takové podmínky, aby mohly co nejlépe sladit svůj rodinný život s životem profesním.

Jako nejdříve učitelka, a potom prvorepubliková senátorka o to vždy usilovala a těšila se i podpoře prezidenta T. G. Masaryka. Františka tak měla velkou zásluhu na tom, že naše prvorepublikové Československo patřilo ve vstřícném přístupu k profesnímu uplatnění žen ve světě k nejvyspělejším.

Když si potom položíme otázku, na jakém místě ve světě se nachází Česká republika dnes, zjistíme, že jsme bohužel pokročili méně než leckterá země zejména na západ od nás. Přitom je to velká škoda a velký nedostatek, na který doplácíme úplně všichni.

Zaměstnavatelé si často stěžují na nedostatek pracovních sil a přitom děláme velmi málo pro to, aby mladé matky, starající se o děti, mohly nastoupit do práce alespoň na částečný úvazek.

Všichni chceme, aby v naší zemi na důležitých pozicích byli ti nejlepší, ale jak k tomu přijdou talentované a schop-

né ženy, které se na některé důležité pozice prostě hlásit nemohou, neboť jsou znevýhodněny a zatíženy povinnostmi, které jim to neumožňují?

Také si stěžujeme na klesající porodnost, ale pokud jsou v naší zemi podmínky takové, že žena si někdy musí volit mezi kariérou a rodinným životem, tak pokud zvolí kariéru, pravděpodobnost, že bude jednou třeba i několikanásobnou matkou, se výrazně snižuje.

Ano, je pravdou, že přes to všechno možnost se uplatnit mají dnes ženy mnohem lepší než dříve, ale to by nám přece nemělo stačit. Měli bychom pokračovat ve změnách naší mysli i ve změnách zákonů tak, abychom vytvářeli lepší život pro všechny.

K tomu určitě patří i snaha udělat všechno proto, aby měly ženy v profesním životě stejnou svobodu volby, jako mají muži. Potom budeme všichni svobodnější a jak by řekla Františka Plamínková porosteme rovnější.

(Autor je předsedou Senátu PČR)

Školy, představte se

Malé ohlédnutí za děním v inovativních třídách na jihlavské ZŠ Jungmannova

Na začátku každého nového kalendářního roku bývá takovým nepsaným zvykem bilančovat. V případě naší práce ve škole je opravdu z čeho vybírat.

V tomto školním roce 2024/2025 se nás v inovativních třídách a v přípravné třídě sešlo více než 80 žáků. Máme hlavy plné nápadů a chceme je všechny realizovat, společně si je užít a všechno si vyzkoušet.

Vznikl tak desetiměsíční plán s podtitulem Z Jungmanky až Jedno písmenko „n“ je zde zcela správně, protože jsme se tak společně rozhodli. Ostatně většinu plánů a rozhodnutí takto diskutujeme a hledáme společné uspokojivé řešení pro všechny. Od září jsme se s našimi projekty stačili už vypravit Z Jungmanky na Václavák, Olymp, do oblak a do Betléma.

Z Jugmanky na Václavák

Vyrazit na výlet do Prahy je tradiční způsob, ale my jsme se touto cestou rozhodli nevydat. Prahu jsme prozkoumali pomocí bádání v knihách, podle různých recenzí, dokumentů a také pomocí virtuální reality. Výsledkem je trilogie originálních bedekrů: Praha historická, politická a turistická našima očima.

Rádi také tvoříme, kutíme a stavíme. V naší škole máme skvěle vybavené centrum technické výuky a velmi kreativní stavebnice Teifoc. Proč si tedy nepostavit repliku Karlova mostu? Dokonale jsme všechno naplánovali a během jednoho dopoledne pěkně cihličku po cihličce tento historický skvost postavili.

Z Jungmanky na Olymp

Když se řekne Olymp, větší na si vybaví báje a pověsti. My jsme se zaměřili na hmatatelnější dosažené vrcholy. Začali jsme u sportu. Vydali jsme se po stopách českých sportovců, kteří nás proslavili. Vybrali jsme si samozřejmě ty nejlepší.

Emila Zátopka, Jarmilu Kratochvílovou, Věru Čáslavskou, Davida Pastrňáka, Lukáše Krpálka, Ester Ledeckou. Našlo by se jich jistě ještě hodně, ale my jsme se rozhodli pracovat s těmito zvuknými jmény. Ke každému jsme zjistili co nejvíce známých i méně známých faktů a každému jsme sestavili medailon.

Ten jsme opatřili portrétem a navíc vlastním vzkazem ukrytým v QR kódu. Naše práce jsme navíc přihlásili do soutěže Vícejazyčnost je bohatství a získali jsme zvláštní cenu.

V rámci tohoto tématu jsme také měli možnost setkat se s lidmi, kteří na sobě neustále pracují a přes všechny překážky neomylně směřují na vlastní Olymp.

Maratonec Martin Buček nás inspiroval nejen obrovským množstvím medailů, které nám přinesl ukázat, ale také neuvěřitelnou schopností nevzdávat se. Podle jeho vzoru jsme se taky rozhodli uběhnout maraton. Na atletickém oválu jsme si rozdělili úseky a každý odběhl potřebné metry.

S další návštěvou, olympijským reprezentantem Eduardem Kubelíkem, to bylo podobné. Nejprve se s námi podělil o dojmy z pařížské olympiády a pak si s námi všemi v naší tělocvičce zatrénoval a dal nám pěkně do těla.

Z Jungmanky do oblak

Každé roční období má něco do sebe, ale jen na podzim přijíždí na svém bílém koni sv. Martin. Jestli to tak bude i letos nebo ne, jsme se rozhodli neponechat náhodě.

V meteorologickém projektu jsme se vybavili potřebnými znalostmi a dovednostmi a předpovídali jsme, zda letos Martin přinese podle pranos-tik sních.

Život sv. Martina není samozřejmě jen o sněhu. Zopakovali jsme si, co všechno víme o jeho skutečném životě a také, jak a proč vznikla legenda o něm.

Probrali jsme si i jednotlivé tradice spojené právě s tímto svátkem.

Potom jsme vyrazili do terénu sledovat projevy počasí. Pozorovali jsme přírodu i oblohu a najednou se před námi objevil skutečný bělouš a na něm seděl jezdec v plášti. Jaké bylo překvapení, když přijel až k nám a jakousi divnou řečí se nás zeptal, kde to vlastně je. Slušně jsme mu odpověděli a koníkovi jsme dali jablíčko.

Jezdec nám poděkoval a z brašny nám hodil hrst zlatých

čokoládových mincí. Byl to sám svatý Martin.

Lidstvo výšin a možná i oblaků dosáhlo i díky mnoha pokusům a vynálezům. Také mezi námi je spousta zvědavých hlav a chceme všechno zkusit a vědět. Proto jsme pro sebe uspořádali festival pokusů.

Výběr fyzikálních pokusů byl obrovský. Nechyběla kouzelná svíčka, plovoucí plastelína, mikroskopy, funkční vznášedlo, mléčná duha, poletující papírky vlivem elektrického náboje, obrazce tvořené decibely,

neviditelné písmo, newtonovská kapalina nebo třeba lávová lampa.

Všichni jsme si pečlivě prošli a prozkoumali každé stanoviště a kdo ví, třeba je už teď mezi námi nějaký budoucí vynálezce nebo vědec.

Z Jungmanky do Betléma

Další tradicí, kterou v přípravné třídě a inovativních třídách bereme nesmírně vážně, je vánoční setkání s rodiči a přáteli. Při této příležitosti nesmí chybět vánoční koncert. Letos už je nás pěkně velký sbor a to správné datum připadlo na 11. prosince.

Tělocvična byla našimi rodiči obsazena do posledního místa. Nechyběli ani vzácní hosté. Naše pozvání přijal primátor

města Jihlavy Petr Ryška, který společně s paní ředitelkou koncert zahájil. Žáci z přípravné třídy nachystali taneček na melodii andělské ukolébavky, první třídy za zpěvu koledí a moderních vánočních písniček nesli dary Jezulátku, druhá třída se také podělila za zvuku známých koledí o radostnou vánoční novinu a přes zdařilá houslová i pěvecká sóla nejstarších žáků inovativních tříd jsme celý koncert zakončili, pro nás už také tradičním společným zpěvem písničky Rolničky v jazzovém provedení.

Nechyběly slzy dojetí a hlavně obrovská salva potlesků.

Stihli jsme toho opravdu hodně a jdeme dál. Z Jungmanky až

Alena Veliká, Ivana Málková
žáci a učitelé inovativních tříd